

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ತಂದೆಯು ನೀವು ಹಳೆಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವಾಗಿದೆ ಜ್ಞಾನ ಇದರಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಸದ್ಗುರುತ್ವದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ-ನಡೆಯುತ್ತಾ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ತಾವೇ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ – ಹೇಗೆ?

ಉತ್ತರ: ಒಂದುವೇಳೆ ತಂದೆಯವರಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಿಂಬ್ರಾಹಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯರಮೇಲೆ ದಯಿತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥಾತ್ ಪದವಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಯೋಗದಳಿದ್ದರೆ ಪದವಿಯೂ ಒಳ್ಳಿಯಿದು ಸಿಗುವುದು. ನೇವಾಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳಗಂತೂ ನೇವೆಯ ಬಹಕ್ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿರಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ಇಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದವರು ಯಾರು.....

ಪಂಥಾಂತಿ. ನಾವಾತ್ಮಗಿಂತಾಗಿದ್ದೇವೆ ಶರೀರವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಜ್ಞಾನವು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ತೆಗೆಲೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ಅತ್ಯನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ. ಆತ್ಮವೇ ಶರೀರದಲ್ಲ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಜಿಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶರೀರವು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ ಆತ್ಮವು ಬದಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಂದೂ ಯಾರೂ ಕೊಡಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇದು ಪುರುಷೋಂತು ಸಂಗಮಯುಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ಕಲ್ಪದ ಪುರುಷೋಂತು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಆಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಪುರುಷೋಂತು ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವು ಕನಿಷ್ಠ, ಪತಿತವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಅಮರಪುರಿಯಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೃತ್ಯುಲೋಕವಾಗಿದೆ, ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸುರೀಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅಮರಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೈವಿಗುಣವಂತ ಮನುಷ್ಯರಿಯತ್ತಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಯೂ ಸಹ ಒಳ್ಳಿಯ ಸ್ವಭಾವದವರಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಂತಹವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ದೈವಿಗುಣವಂತಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಆಸುರೀ ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಹಂಚವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಂದು ಈ ದುಃಖದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಸೀತೆಯನ್ನು ಜಡಿಸಿದ ಮಾತಲ್ಲ, ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ – ಭಕ್ತಿನಿಯರಿಗೆ ಸೀತೆಯರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನು ರಾಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೇಹದಿನ ರಾಷಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ, ತಂದೆಯು ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮನ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಮನಂತೂ ತೇಂತಾಯಿಗದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರೂ ಸಹ ಈಗ ತಮೋಪ್ರಥಾನ, ಜಡಜಡಿಂಭೂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಿಯನ್ನಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಚೈತ್ಯರು, ಶೂದ್ರರಾಗುವರೋ ಆಗ ಪೂಜೆಯು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಬರುವಕಾರಣ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾರಿಗಳು ದೇವತೆಗಳ ಜಿತ್ತಗಳ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಪೂಜ್ಯರಿಲ್ಲ. ಸರವಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನು ಪೂಜ್ಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ನಂತರ ನತ್ಯಯಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಗೆ ಶಿವನ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಅವ್ಯಾಖಾರಿ ಪೂಜೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಸಹ ಸತ್ಯೋಪ್ರಥಾನ ಪೂಜೆಯಿಂದ ನಂತರ ಸತ್ಯೋ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಿಂತಲೂ ಕೆಳಗಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತಿಂಚಿಗೆ ಸರವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಬಹಕ್ಕಷ್ಟ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆದಿಸನಾತನ ಧರ್ಮದವರದು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜ್ಯೋಸ್ತಾರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಯಂಸಮಾಜಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ – ಹೀಗೆ ಅನೇಕರನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತಾರೆ ಏಕಿಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಶೈಂಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಗುಣವಿರುವಕಾರಣ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯೋಸ್ತಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನು-ಇನ್ನುಪ್ರಕಾರದವರಿರುತ್ತಾರೆ, ೨-೭ ಪ್ರಕಾರದವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲ ಕೆಲವರು ದಿಗಂಬರರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ದಿಗಂಬರರಾಗುವ (ಅಶರೀರಿ) ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಭಗವಾನುವಾಚವಿದೆ – ದಿಗಂಬರ ಅಥಾತ್ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಿರಿ, ಮತ್ತೆ ಅಶರೀರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡಿ ದಿಗಂಬರರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಾನುವಾಚದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ – ನೀವಾತ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಪಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಿನಯನಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಂತು ಮುಕ್ಕಣಿ ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಅತ್ಯಾವೇ ಪಾತ್ರವನ್ನಿಂಬಿನಯನಲು ಬರುತ್ತದೆ, ವೃಕ್ಷವು ವೃಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹೊಸ-ಹೊಸಪ್ರಕಾರದ ಧರ್ಮಗಳು ಇಮ್ಮುಜ್ಞ ಇಗ್ನೆಸ್ತಿರುತ್ತವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರನಾಟಕವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಭಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನಾಲ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶಾಖೆಗಳಿವೆ. ಮಹಿಮ್ಮದಿಯರಂತೂ ಕೊನೆಯುಳ್ಳ ಬಂದಿದಾರೆ, ಇನ್ನಾಲ್ಲಿಗಳಂತೂ ಮೊದಲನೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮುಸಲ್ಬಾನರ ಸಂಖ್ಯೆಯಂತೂ ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. ಅಷ್ಟಿಕಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಾಹುಕಾರಿದ್ದಾರೆ, ವಜ್ರರತ್ನಗಳ ಗಣಿಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಬಹಳ ಹಣವನ್ನು ನೋಡುವರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಧನವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಷ್ಣಿಯನ್ನರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಧನವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಹಣವಂತರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಗುಪ್ತ. ಜಿನ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಈಗ ದಿಗಂಬರ ಜ್ಞಾನರು ಸಮ್ಮುಳಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯರೆಂದು ತಿಂಡಿಯುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಿವೆಯೆಂದರೆ ಎಂದಾದರೂ ವಿನಾಶವೂ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತಿಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಟವಾದುದು ನಿಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ, ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಕಲಯುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ಕುಲವಂಶಾವಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಹಿತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖವಂಶಾವಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಾಗಬೇಕು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಂತಾನರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರೇ ಆದರು ಅಂದಮೇಲೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ - ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಹೆಸರನ್ನಾಷ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಷ್ಟರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶಿವಿಗೆ ಸಮಾನರಲ್ಲವೆ. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಓದಿಸುವವರು ಪರಮಾತ್ಮೆ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯ ಬಳ ಬಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ನಾಳಿ ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರರಾಗಿಜಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಥಾರಗಳು ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನನ್ನು ಅತ್ಯಾನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯಂದ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ, ಅಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯೆಯು ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡನ್ನುತ್ತಾರೆ - ಕ್ಷೇತ್ರಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಲ, ಬುದ್ಧಿಯು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಲ. ಇದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಆ ತ್ರಿಯತಮ್-ತ್ರಿಯತಮೆಯರು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯಂತೂ ತ್ರಿಯತಮೆಯನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂವೆಲ್ಲರೂ ತ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ಮಾತ್ರವೇ ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ತ್ರಿಯತಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಷ್ಟರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾ! ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಂತು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಾನು ತ್ರಿಯತಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖದಿಂದ ಜಡಿಸಿ, ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಂವೆಲ್ಲರೂ ವಧುಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ವರನಾಗಿದ್ದೀನೆ. ನಿಂವೆಲ್ಲರೂ ಆಸುರಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಬಂದು ಜಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಕಣ್ಣಗಳು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ, ಅದನ್ನು ನಿವಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳ ಜಲನೆ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಈಗ ಇಂತಹ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಲ್ಲವೆ.

ನಮ್ಮುಳಣದಲ್ಲಿ "ಮಾನವ ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ" ಎಂದು ವಿಷಯವನ್ನಾಷ್ಟು ಡಾರ್ಬಾರೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿಯದಕಾರಣ ತಜ್ಜಬ್ಬಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿನಿ: ಯಾರೂ ತಿಂಡನಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಷ್ಣಿಯನ್ನರು ಅಥವಾ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಬಹುಬೇಗನೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಿಂಡನಬಲ್ಲಿರಿ ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಂಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಧರ್ಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗಿ ಯಾವ ಧರ್ಮವಿತ್ತೋ, ನಂತರ ಯಾವ ಧರ್ಮವು ಬಂದಿತು, ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದವರೂ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿತವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೇ ಸವಣಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗುತ್ತಿದೆ, ವಿಶ್ವಾಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾತ್ರಾಕರಾಗಿಜಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥದೇ ಲಂಡಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಲಂಡಗಳಿವೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ರಮವು ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ, ಇದು 5000 ವರ್ಷಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಬಾಕಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರಣೀಯನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಪನ ಮಾಡಬಹುದು. ನಾಗರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ನಾಗರದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿಂಡನಬೇಕಾಗಿದೆ - ಧರ್ಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏಕದೆ! ಇಡೀ ಜಕ್ಕವೇ ಧರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಇದು ವಿಭಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳ ವೃಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಈ ವೃಕ್ಷವು ಕುರುಡರ ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಂಹೀಗ ಹೊರಗೆಡೆ ಸರ್ವಿಸಿಗಾಗಿ ಹೊರಟದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಿಧಾನ-ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಸಿಮ್ಮೆ ವೃಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇರುಗಾಳ ಬಂದರೆ ಬಹಕ ಎಲೆಗೆಳು ಜೀಜಲೂಬಹುದಲ್ಲವೇ. ಅನ್ಯಾದಮುಗಳಲ್ಲ ಇರುಗಾಳ ಬರುವ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಧರ್ಮಚಿತ್ತರ ಹಿಂದೆ ಮೇಲಾನಿಂದ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಸಿಮ್ಮೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯು ಬಹಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿದೆ. ಮೊಣ್ಣಮೊದಲನ ಭಕ್ತರು ಯಾರಿದ್ದರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡೆಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವಾತ್ಮಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೂ ಸುಖವನ್ನೇ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷವು ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಶಿವತಂದೆಯೂ ಸಹ ಹಾತ್ರವನ್ನುಜನಯಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅನ್ಯರನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯ! ನಿಂವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ದಯಿಬರಬೇಕು, ಜಕ್ಕದ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ - ಸಿಮ್ಮೆ ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕರು ಪುನಃ ತಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುವವರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಿರಬೇಕು. ನಿಂವು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ - ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸತೋಪ್ರಧಾನದಿಂದ ಸತೋ, ರಚೋ, ತಮೋದಲ್ಲ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರಾಜ್ಯವಿದೆ. ಸಿಮ್ಮೆದು ಸತ್ಯವಾದ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರನಿಗೇ ಭಗವಂತನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಾಪಿ ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ನಿಂವಾತ್ಮಗಳೂ ಇರುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಸಿಮಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮನು ಒಬ್ಬರೇ ಸರವಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅತ್ಮಗಳು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸರವರ ಸದ್ಗತಿದಾತ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವಾವನ್ನ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅತ್ಯ ಮತ್ತು ಶರೀರ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿವೆ. ನಿಂವು ಸಂಗಮಯುಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಸಿಮ್ಮೆ ಜೀವನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರದೇ ಅಮೂಲ್ಯ ಜೀವನವಾಗಿದೆ, ದೇವತೆಗಳದಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಮಕ್ಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿಮಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಾರೆ, ದೇವತೆಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಂತೂ ಓದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕೆಳುಹಿಸಿಬಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾದರೆ ತಂದೆಯೇ ಕುಳಿತು ಸಿಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಂದೆ, ಶಿಕ್ಷಕ, ಸದ್ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವವಿರಬೇಕು. ಸೇವಾಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಕ ಉಮ್ಮೆಂಗವಿರಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸೇವಿಗಾಗಿ ಭುಜಗಳೂ ಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಯುದ್ಧದ ಮೈದಾನದಲ್ಲ ಹೋಗಲು ಯಾರಿಗೆ ಕಳಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರನ್ನು ನೌಕರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದ ಇಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಬಳ ಪಟ್ಟಿಯಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮೈದಾನದಲ್ಲ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂತರ ಮಿಳಂಡಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ಕಳಸುತ್ತಾರೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದಾಗ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆಂದು ಯಾರೂ ಅದರಿಂದ ಜಡುಗಡೆಯಾಗಲು ಬಯಸುವರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮೊಕಢಿಮೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಆ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಯಾರೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸರ್ವಿಸ್‌ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರ ಪದವಿಯು ಭ್ರಂಷಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಿಸ್‌ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಾವೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಶೂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಪದವಿಯು ಭ್ರಂಷಿವಾಗುತ್ತದೆ, ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವನ್ನೇ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಒಳ್ಳಿಯ ಪದವಿ ಸಿಗುವುದು, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ತಾವೇ ದಯಿತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಮೇಲೆ ದಯಿತೋರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸುವರು. ತಂದೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ತಿಳುವಳಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಟಕವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ರಾಜಧಾನಿಯೂ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿಮಂತ್ರಣವಂತೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ 5-10 ಸಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲ ಹನುತಾನೇ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಬಂದರೆ ಗಂಟೆಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯರು ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಿಒಳ್ಳಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರಬೇಕು, ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ರಚಯಿತನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿಂವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿದೇಶಕನಾಗಿ ನಿದೇಶನವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮತ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಸಹ ಅವರ ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಾತ್ರವಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಡ್ರಾಮಾದ ರಚಯಿತ, ನಿದೇಶಕ, ಮುಖ್ಯಪಾತ್ರಧಾರಿಯನ್ನೇ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅಂತಹವರು ಹನಾದರು? ಒಳ್ಳಿಯದು- ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ಕೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಿಸುವ ಶೈಕ್ಷಕರಪ್ರತಿ ಬಹಳ-ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಧ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ಸರ್ವೇನಿಸಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮಮೇಲೆ ತಾವೇ ದಯಿತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ನಡುವಳಕೆಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಅರಣಣ ಮಾಡುವಂತಹ ವಿಧಾತ, ವರದಾತ ಭವ ಈಗ ಸ್ವಯಂ ಸಣ್ಣ-ಸಣ್ಣ ಮಾತುಗಳ ಹಿಂದೆ, ಶರೀರದ ಹಿಂದೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ, ಸಾಧನಗಳಹಿಂದೆ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನಿಖಾಯಿಸುವುದರ ಹಿಂದೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವುದರ ಬದಲು ಇದನ್ನು ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಅರಣಣ ಮಾಡಿ, ಇದರ ಸಮರ್ಪಣ ಸಮಾರೋಹ ಆಚರಿಸಿ. ಶ್ವಾಸೋ ಶ್ವಾಸ ಸೇವೆಯ ಲಗ್ನಾನಳಿರಿ. ಸೇವೆಯಲ್ಲ ಮಗ್ನಾರಾಗಿರಿ. ಹಿಂಗ ಸೇವೆಯಲ್ಲ ತೊಡಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವ-ಉನ್ನತಿಯ ಉಡುಗೋರೆ ಸ್ವತಃವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಾವೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರಂತರ ಮಹಾದಾನಿ, ವಿಧಾತ ಮತ್ತು ವರದಾತ ಆಗಿ.

ಸ್ಥೋಣನ್:-ಸಿಮ್ಮೆ ಇಂಜಿನೀಯರನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿದಾಗ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಜಡುವುದು.